

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (tizedik tanács)

2016. szeptember 14.*

„Előzetes döntéshozatal — Fogyasztóvédelem — 93/13/EGK irányelv — Tisztességtelen szerződési feltételek — Az 1. cikk (1) bekezdése — A 2. cikk b) pontja — Fogyasztói minőség — Követelés hitelszerződések megújításával történő átruházása — Az új adós gazdasági társaság tevékenységével semmilyen kapcsolatban nem álló természetes személyek által kötött ingatlan-jelzálogszerződés”

A C-534/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Judecătoria Satu Mare (szatmárnémeti elsőfokú bíróság, Románia) a Bírósághoz 2015. október 12-én érkezett, 2015. szeptember 30-i határozatával terjesztett elő az előtte

Pavel Dumitraș,

Mioara Dumitraș

és

a **BRD Groupe Société Générale – Sucursala Județeană Satu Mare**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, A. Borg Barthet és M. Berger (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. Dumitraș és M. Dumitraș, saját maguk képviselőiben,
- a román kormány képviselőiben R. Radu, A. Wellman és L. Lițu, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőiben M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: román.

- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Di Matteo avvocato dello Stato,
 - az Európai Bizottság képviselőjében C. Gheorghiu és D. Roussanov, meghatalmazotti minőségben,
- tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a Bíróság eljárási szabályzata 99. cikkének megfelelően indokolt végzéssel kerül sor,
- meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.) 1. cikke (1) bekezdésének és 2. cikke b) pontjának az értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet egyrészt a Pavel Dumitraș és Mioara Dumitraș, másrészt pedig a BRD Groupe Société Générale – Sucursala Județeană Satu Mare (a BRD Groupe Société Générale szatmárnémeti megyei fióktelepe; a továbbiakban: BRD Groupe Société Générale) között három hitelszerződés és egy ingatlan-jelzálogszerződés tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 93/13 irányelv tizedik preambulumbekkezdése előírja:

„mivel a fogyasztók hatékonyabb védelme a tisztességtelen feltételekre vonatkozó egységes jogszabályok elfogadásával érhető el; mivel e jogszabályokat az eladók és szolgáltatók, valamint a fogyasztók közötti valamennyi szerződésre alkalmazni kell; mivel ennél fogva a munkavállalási szerződéseket, az öröklési jog, a családi jog, valamint a gazdasági társaságok létrehozásával és létesítő okiratával kapcsolatos szerződéseket ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatályából”.
- 4 Az említett irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Ennek az irányelvnek az a célja, hogy közelítse a tagállamoknak az eladó vagy szolgáltató és fogyasztó között kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit.”
- 5 Ugyanezen irányelv 2. cikke az alábbiak szerint határozza meg a „fogyasztó” és az „eladó vagy szolgáltató” fogalmát:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[...]

b) »fogyasztó«: minden olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében olyan célból jár el, amely kívül esik saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén;

c) »eladó vagy szolgáltató«: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körében cselekszik, függetlenül attól, hogy az köz- vagy magánjellegű.”

6 A 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel abban az esetben tekintendő tisztességtelen feltételnek, ha a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a fogyasztó kárára.”

A román jog

A 193/2000. sz. törvény

7 A 93/13 irányelvet a román jogrendbe a kereskedők fogyasztókkal kötött szerződéseiben szereplő tisztességtelen feltételekről szóló, 2000. november 10-i 193/2000. sz. törvény (Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori) újra közzétett változata (*Monitorul Oficial al României*, I. rész, 305. szám, 2008. április 18.) ültette át.

8 A 193/2000. sz. törvény 1. cikke (1)–(3) bekezdése szerint:

„(1) Minden olyan szerződésnek, amelyet kereskedők fogyasztókkal áruszállítás vagy szolgáltatásnyújtás céljából kötnek, világos és egyértelmű szerződési feltételeket kell tartalmaznia, amelyek megértéséhez nem szükséges szakismeret.

(2) Egyes szerződési feltételek értelmezésével kapcsolatos kétség esetén e feltételeket a fogyasztó javára kell értelmezni.

(3) Tilos tisztességtelen feltételek kikötése a kereskedők fogyasztókkal kötött szerződéseiben.”

9 A 193/2000. sz. törvény 2. cikkének (1) és (2) bekezdése az alábbiak szerint határozza meg a „fogyasztó” és az „eladó vagy szolgáltató” fogalmát:

„(1) »Fogyasztó«: minden olyan természetes személy vagy természetes személyek egyesülést alkotó csoportja, aki vagy amely a hivatkozott törvény hatálya alá tartozó szerződés alapján olyan célból jár el, amely kívül esik saját üzleti, ipari, termelői és kézműipari tevékenysége vagy foglalkozása körén.

(2) »Kereskedő«: az a természetes vagy engedélyezett jogi személy, aki vagy amely a hivatkozott törvény hatálya alá tartozó szerződés alapján saját üzleti, ipari, termelői és kézműipari tevékenysége vagy foglalkozása körében cselekszik, illetve bárki más, aki ugyanezen célból e személy nevében vagy megbízásából jár el.”

A polgári törvénykönyv

10 A polgári törvénykönyv 1128. cikke előírja:

„A szerződés megújítására az alábbi három módon kerülhet sor:

1. amennyiben az adós új tartozást vállal a hitelezőjével szemben, amely a korábbi helyébe lép, amely ezáltal megszűnik;

2. amennyiben új adós lép a régi adós helyébe, akit a hitelező mentesít a vele szemben fennálló kötelezettségei alól;
 3. amennyiben új kötelezettségvállalás révén új hitelező lép a régi helyébe, amely tekintetében az adós mentesül a vele szemben fennálló kötelezettségei alól.”
- 11 A polgári törvénykönyv 1132. cikke szerint:

„Az utalványozás, amellyel az adós új adóst küld a hitelezőhöz, amely új adós a hitelezővel szemben kötelezettséget vállal, csak akkor minősül megújításnak, ha a hitelező nem nyilvánította ki kifejezetten, hogy mentesíteni kívánta az utalványozó adósát a vele szemben fennálló kötelezettségei alól”.

- 12 A polgári törvénykönyv 1135. cikke előírja:

„Amennyiben a megújítás új adóssal való helyettesítéssel történik, a követeléshez kapcsolódó eredeti kiváltságok és jelzálog nem érinthetik az új adós vagyonát.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 A 2005. és 2008. év közötti időszakban a BRD Groupe Société Générale mint hitelező és az SC Lanca SRL mint hitelfelvevő három hitelszerződést kötött.
- 14 P. Dumitraș, a Lanca ügyvezetője és egyedüli tagja és M. Dumitraș az e szerződésekből eredő kötelezettségek biztosítékául jelzálogra vonatkozó egyoldalú kötelezettségvállalást írt alá a BRD Groupe Société Générale javára.
- 15 2009. július 30-án a BRD Groupe Société Générale mint hitelező és a Lanca Construcții SRL mint kölcsönvevő, valamint a Lanca mint adóstárs a BRD Groupe Société Générale és a Lanca között korábban kötött három hitelszerződés refinanszírozására és átütemezésére vonatkozó, 54/30. 07. 2009. sz., 55/30. 07. 2009. sz. és 56/30. 07. 2009. sz. három hitelszerződést kötött.
- 16 Ugyanezen időpontban 1017. sz. és „adásvételi szerződés tartozásátvállalás – utalványozás útján” című hitelesített közokiratban a Lanca utalványozó társaság a SC Lanca Construcții utalványozott társaságot mint a BRD Groupe Société Générale-nál eredetileg aláírt hitelszerződésekből eredő kötelezettségei adósát az említett BRD Groupe Société Générale-hoz delegálta az utóbbi mint utalványos társaság engedélyével.
- 17 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból szintén kitűnik először is, hogy sem P. Dumitraș, sem M. Dumitraș nem minősül a Lanca Construcții ügyvezetőjének, másodszor, hogy jelzálog-kötelezettként kötelezték magukat az utóbbi megújítást követően fennálló kötelezettségeinek biztosítására, harmadszor, hogy ennek érdekében saját nevükben és jelzálog-kötelezetteként 2009. július 30-án aláírtak három hitelszerződést, negyedszer pedig, hogy a Lanca mentesült a BRD Groupe Société Générale-lal szemben az eredetileg aláírt hitelszerződések alapján fennálló kötelezettségek alól.
- 18 2013. december 6-án P. és M. Dumitraș keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság előtt a BRD Groupe Société Générale-lal szemben a 2009. július 30-i hitelszerződések díjakat kiszabó egyes kikötései semmisségének megállapítása érdekében, azzal az indokkal, hogy e kikötések tisztességtelenek voltak.
- 19 Az alapügyben szereplő eljárás során a BRD Groupe Société Générale többek között arra alapított elfogadhatatlansági kifogást emelt, hogy mivel P. és M. Dumitraș a kereskedelmi tevékenységükön kívül eső célból jártak el, nem hivatkozhattak a 193/2000. sz. törvény 2. cikke szerinti fogyasztói minőségükre.

20 E körülmények között a Judecătoria Satu Mare (szatmárnémeti elsőfokú bíróság, Románia) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1) Úgy kell-e értelmezni a 93/13[...] irányelv 2. cikkének b) pontját a »fogyasztó« fogalmának meghatározását illetően, hogy az e meghatározásba beleérti, vagy éppen ellenkezőleg, kizárja abból azokat a természetes személyeket, akik kezesként egy gazdasági társaság által e társaság tevékenységének folytatása céljából megkötött hitelszerződést módosító záradékokat és járulékos szerződéseket (kezesévvállalási szerződéseket vagy ingatlanbiztosítékot alapító szerződéseket) írtak alá, amennyiben e természetes személyeknek semmilyen kapcsolatuk nem áll fenn a gazdasági társaság tevékenységével, és szakmai tevékenységükön kívül eső célból jártak el, figyelemmel arra, hogy a felperesek az alperes hitelezővel kötött hitelszerződés keretében kezdetben természetes személyként nyújtottak biztosítékot a főadós kötelezettségének teljesítéséért – amely főadós jogi személy, és amelynek ügyvezetője a felperes –, de később a szóban forgó szerződést módosították, és az eredeti adós, amelynek ügyvezetője a felperes, az alperes hitelező hozzájárulásával a tartozás átvállalásáról állapodott meg egy másik jogi személlyel, amelynek egyik felperes sem ügyvezetője, hanem azok az új adós jogi személy javára az új szerződés tárgyát képező, az új adós tekintetében fennálló kötelezettség teljesítéséért vállaltak kezességet?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 93/13 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az irányelv alkalmazásának hatálya alá kizárólag a kereskedők és fogyasztók között áruk értékesítése vagy szolgáltatások nyújtása tárgyában megkötött szerződések tartoznak, vagy a szóban forgó irányelv hatálya alá tartoznak a valamely hitelszerződéshez – amelynek kedvezményezettje egy gazdasági társaság – kapcsolódó, olyan természetes személyek által megkötött járulékos szerződések (biztosíték tárgyában kötött szerződések vagy kezesévvállalási szerződések) is, akiknek semmilyen kapcsolatuk nincs a gazdasági társaság tevékenységével, és a szakmai tevékenységükön kívül eső célból jártak el, figyelemmel arra, hogy a felperesek az alperes hitelezővel kötött hitelszerződés keretében kezdetben természetes személyként nyújtottak biztosítékot a főadós kötelezettségének teljesítéséért – amely főadós jogi személy, és amelynek ügyvezetője a felperes –, de később a szóban forgó szerződést módosították, és az eredeti adós, amelynek ügyvezetője a felperes, az alperes hitelező hozzájárulásával a tartozás átvállalásáról állapodott meg egy másik jogi személlyel, amelynek egyik felperes sem ügyvezetője, hanem azok az új adós jogi személy javára az új szerződés tárgyát képező, az új adós tekintetében fennálló kötelezettség teljesítéséért vállaltak kezességet?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 21 Eljárási szabályzatának 99. cikke értelmében, ha a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre adandó válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.
- 22 A jelen előzetes döntéshozatali eljárás keretében e rendelkezést kell alkalmazni.
- 23 Együttesen vizsgálendő kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 93/13 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy ezen irányelv alkalmazandó a természetes személyek és egy olyan hitelintézet, mint amilyen a BRD Groupe Sociéte Générale között kötött ingatlan-jelzálogszerződésre azon kötelezettségek biztosítása érdekében, amelyeket valamely olyan gazdasági társaság, mint amilyen a Lanca Construcții vállalt hitelszerződés keretében ezen intézménnyel szemben, amennyiben e természetes személyeknek nincs semmilyen szakmai jellegű kapcsolatuk az említett társasággal, azonban jelzálog-kötelezettjei voltak három, az említett intézet és egy másik olyan gazdasági társaság, mint amilyen a Lanca által korábban megkötött hitelszerződésnek, és egyikük az utóbbi társaság ügyvezetője és egyetlen tagja volt, amely társaság megújítással átruházta kötelezettségeit az új adós gazdasági társaságra a Lanca Construcții-ra.

- 24 Először is hangsúlyozni kell, hogy az e kérdésekre adandó válasz egyértelműen levezethető a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, különösen a 2015. november 19-i Tarcău-végzésből (C-74/15, EU:C:2015:772).
- 25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 93/13 irányelvet – amint az az 1. cikkének (1) bekezdéséből és 3. cikkének (1) bekezdéséből következik – az „eladó vagy szolgáltató és fogyasztó között kötött szerződések” egyedileg meg nem tárgyalta feltételeire kell alkalmazni (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Amint azt a 93/13 irányelv tizedik preambulumbekzdése kimondja, a tisztességtelen feltételekre vonatkozó egységes szabályokat az említett irányelv 2. cikkének b) és c) pontjában meghatározott, az eladók és szolgáltatók, valamint a fogyasztók közötti „valamennyi szerződésre” alkalmazni kell (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Ily módon a szerződés tárgya, a 93/13 irányelv tizedik preambulumbekzdésében felsorolt kivételektől eltekintve, nem releváns ezen irányelv hatályának meghatározásához (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 A 93/13 irányelv tehát a szerződő felek azon jellemzője szerint határozza meg azokat a szerződéseket, amelyekre alkalmazandó, hogy e szerződő felek üzleti tevékenységük keretében vagy azon kívül járnak-e el (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 E szempont megfelel azon elgondolásnak, amelyen az ezen irányelv által létrehozott védelmi rendszer alapul, miszerint a fogyasztó az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzetben van, mind tárgyalási lehetőségei, mind pedig tájékozottsági szintje tekintetében, amely helyzet az eladó vagy szolgáltató által előzetesen meghatározott feltételek elfogadásához vezet, anélkül hogy a fogyasztó befolyásolni tudná ezek tartalmát (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 E védelem különösen fontos egy bank és egy fogyasztó közötti, biztosíték tárgyában kötött szerződés vagy kezességvállalási szerződés esetében. Az ilyen szerződés ugyanis a biztosítéknyújtó vagy a kezes azon személyes kötelezettségvállalásán alapul, hogy megfizeti valamely harmadik fél tartozását. E vállalás az azt tevő fél számára súlyos kötelezettségekkel jár, amelyek hatásukban gyakran nehezen mérhető pénzügyi kockázatot jelentenek e fél saját vagyonára nézve (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 25. pont).
- 31 Azon kérdést illetően, hogy az a természetes személy, aki a valamely gazdasági társaság által egy bank felé hitelszerződés keretében vállalt kötelezettségek biztosítására kötelezi magát, a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett „fogyasztónak” minősülhet-e, meg kell jegyezni, hogy az ilyen biztosíték tárgyában kötött szerződés, illetve kezességvállalási szerződés – noha tárgyát tekintve járulékosként jellemezhető azon főszerződéshez képest, amelyből az a tartozás származik, amelyet biztosít (lásd ebben az értelemben: 1998. március 17-i Dietzinger-ítélet, C-45/96, EU:C:1998:111, 18. pont) – a szerződő felek szempontjából különálló szerződésként jelenik meg, mivel más személyek között jön létre, mint a főszerződés. Tehát a biztosíték tárgyában kötött szerződés, illetve kezességvállalási szerződés felei kapcsán kell megvizsgálni azt, hogy ők milyen minőségben jártak el (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 26. pont).
- 32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a „fogyasztó” 93/13 irányelv 2. cikke b) pontjának értelmében vett fogalma objektív jellegű. E fogalmat egy olyan funkcionális szempont alapján kell meghatározni, amely annak értékeléséből áll, hogy a szóban forgó szerződéses kapcsolat valamely szakma gyakorlásán kívül eső tevékenységek keretében tartozik-e (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Az a nemzeti bíróság, amely olyan szerződésre vonatkozó jogvitában jár el, amely ezen irányelv hatálya alá tartozhat, köteles az ügy összes körülményét és a bizonyítékok összességét figyelembe véve megvizsgálni, hogy az érintett szerződő felet az említett irányelv értelmében vett „fogyasztónak” lehet-e minősíteni (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Ekképpen olyan természetes személy esetében, aki kezességet vállalt valamely gazdasági társaság kötelezettségeinek teljesítésére, a nemzeti bíróság feladata annak megállapítása, hogy ez a személy szakmai tevékenysége keretében, vagy az e társasággal fennálló valamilyen funkcionális kapcsolat okán – ilyen például az e társaság ügyvezetésében való részvétel vagy az el nem hanyagolható mértékű részesedés annak tőkéjében –, vagy magánjellegű célból járt-e el (2015. november 19-i Tarcău-végzés, C-74/15, EU:C:2015:772, 29. pont).
- 35 A jelen esetben kitűnik a Bíróság rendelkezésére álló iratokból, hogy a 2005. és 2008. év közötti időszakban az egyrészt a BRD Groupe Société Générale mint hitelező, m sr szrt pedig a Lanca mint hitelfelvevő közötti három hitelszerződés megkötésekor P. Dumitraș mint e szerződések jelzálog-kötelezettje az utóbbi gazdasági társaság ügyvezetője és egyetlen tagja volt.
- 36 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében  gy tűnik, hogy e szerződések megkötésekor P. Dumitraș a Lanc val fennálló valamilyen funkcionális kapcsolat okán járt el, és  gy nem minősíthető a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja szerinti „fogyasztónak”.
- 37 Az iratokból kitűnik továbbá, hogy 2009. július 30- n egyr szrt a Lanca Constructii a BRD Groupe Société Générale-n l  l irt a Lanca által a 2005.  s 2008.  v közötti időszakban  l irt három hitelszerződés refinanszírozására és  t tmez s re vonatkozó három hitelszerződést. M sr szrt a megújítás által a Lanca Constructii l p tt ad sk nt a Lanca helyébe, az utóbbi által a BRD Groupe Société Générale-lal szemben vállalt kötelezettségek vonatkozásában. E megújítás révén a Lanca mentesült a BRD Groupe Société Générale-lal szemben az eredetileg ny jtotott hitelek alapján fennálló kötelezettségek  l l.
- 38 Egyébiránt nem vitatott, hogy sem P. Dumitraș, sem M. Dumitraș nem rendelkezett a Lanca Constructii  gyvezet j nek minőségével, és jelzálog kötelezettként kötelezték magukat az utóbbinak a megújítást követően fennálló kötelezettségeinek biztosítására. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból sem tűnik ki, hogy az alapügy felperesei jelent  részesedéssel rendelkeztek az említett társaság tőkéjében.
- 39 Ennélfogva, és a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében  gy tűnik, hogy a hitelszerződések és a jelzálogszerződés 2009. július 30-i megkötésekor P.  s M. Dumitraș nem a Lanca Constructii-val fennálló valamilyen funkcionális kapcsolat okán jártak el. Szintén a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megállapítása, hogy P.  s M. Dumitraș mint e társaság jelzálog-kötelezettje olyan célból járt-e el, amely beleillik a szakmai tevékenységük keretébe, és – ennek hiányában – hogy vonja le a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja szerinti „fogyasztónak” történő esetleges minősítéshez hasznos minden következtetést. Ez az eset áll fenn, többek között, ha P. Dumitraș jelzálog-kötelezettként a Lanc val fennálló valamilyen funkcionális kapcsolat okán járt el, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 40 Ilyen körülmények között azt kell válaszolni az előterjesztett kérdésekre, hogy a 93/13 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének b) pontját  gy kell értelmezni, hogy ez az irányelv alkalmazandó az olyan ingatlanbiztosítékot alapító szerződésre, amely természetes személyek és valamely hitelintézet között jött létre e hitelintézet felé valamely gazdasági társaság által hitelszerződés alapján vállalt kötelezettségek biztosítása érdekében, ha ezek a természetes személyek szakmai tevékenységükön kívül eső célból jártak el, és nincs funkcionális jellegű kapcsolatuk az említett társasággal, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy ez az irányelv alkalmazandó az olyan ingatlanbiztosítékot alapító szerződésre, amely természetes személyek és valamely hitelintézet között jött létre e hitelintézet felé valamely gazdasági társaság által hitelszerződés alapján vállalt kötelezettségek biztosítása érdekében, ha ezek a természetes személyek szakmai tevékenységükön kívül eső célból jártak el, és nincs funkcionális jellegű kapcsolatuk az említett társasággal, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások